

Turi Simeti

Le Choix du Signe

May 28 — Jul 25, 2015 | Brussels

De tentoonstelling van Turi Simeti in de Almine Rech Gallery op 28 mei brengt voor het eerst een reeks van werken die een globaal overzicht bieden van de artiest zijn werk, van zijn debuutperiode tot op heden. Sommige werken, uit zijn persoonlijke collectie, werden nooit eerder getoond. De kunstscène van de vroege jaren 1960 situeert zich binnen een klimaat van alternatief en bruisend onderzoek. Milaan bood Simetide middelen en mogelijkheden om zijn schilderkunst te voeden met contacten met de grootste Europese kunstenaars. In deze context vloog de New Yorkse kunstwereld naar Milaan, de plaats waar men moest zijn om de avant-garde in Europa te voelen.

Het is in het rariteitenkabinet dat we een mix van opgehangen rariteiten kunnen terugvinden die het engagement en het plastische onderzoek van Turi Simeti belichamen. Het is vanuit verbrande omslagen, teruggebracht tot hun eenvoudigste uitdrukking, dat we een ongebruikelijke vorm zien ontstaan: het ovaal. Deze vorm herontdekken we als een prominent appendix klaar om de stof van het doek te doen barsten. Met andere woorden, het ovaal lijkt uit het kader te breken op weg naar het oneindige. Deze kleine schilderijen uit het rariteitenkabinet bewegen en gaan op zoek naar hun eigen wetten, geanimeerd door de creatieve energie van de jaren 60. In het werk getiteld "108 Ovali Neri" van 1962, wordt de ovale vorm geïndividualiseerd als motief en op het doek herhaald totdat deze volledig bedekt is.

De tentoonstelling is echter gecentreerd rond de verdwijning van het ovaal. Milaan is immer op zoek naar tegenstellingen en het afwezige, een belangstelling die Simeti op zijn beurt overneemt in de vorm van een omkering van het ovaal dat zijn "verdwijning" bewerkstelligt. Het verschijnt dan opnieuw aan de achterkant van het doek. De druk van de vorm is het bepalende element van de ruimtelijke ervaring van de tentoonstelling.

Turi Simeti creëert verschillende drukvariantes op verschillende formaten en mengt schilderijen op klein formaat met exemplaren van grootse afmetingen. De architectonische constructie van het doek wordt complexer, van eenvormig tot tweeluik of veelluik naargelang de veelheid van elementen die in het werk betrokken zijn. De "extroflexie" maakt het mogelijk om, afhankelijk van de druk en de hoek, te tekenen op het oppervlak van het doek. Een volle vorm manifesteert zich doorheen een conisch elliptische sectie. Een nauwelijks zichtbare vouw komt uit het oppervlak tevoorschijn, en vormt een lichte apostrof op het doek. Met het ovaal probeert Turi een onregelmatige schriftuur te genereren die het oppervlak van het doek bevrijdt om voorbij alle materialiteit de stilte te bereiken.

Maar het is niet in deze stilte dat Simeti uiteindelijk berust. In 1971, met een absoluut radicaal gebaar, vernietigt hij brutaalweg een heel vliegtuig in de galerie Bertesca in Genua. Er blijft vandaag niets anders van over dan een set van containers die hier voor de eerste keer worden gepresenteerd. Zij herinneren aan het feit dat Simeti behoort tot deze bijzondere categorie van kunstenaars die, vanaf de jaren 60, is ontstaan in het hart van Europa en geanimeerd werd door het verlangen om de wereld zelf vorm te geven. De "Distruzione di un aliante" (de vernietiging van een zweefvliegtuig) vindt zijn oorsprong in het toenmalig heersende klimaat gedomineerd door Fluxus en de nieuwe realisten, zelf erfgenamen van de Dada-beweging. Deze benadering plaatst het dagelijkse leven in de kunst, om de grenzen tussen kunst en leven te vervagen. De vernietiging van het zweefvliegtuig drukt het gevoel van urgentie uit het alles opnieuw nieuw te maken. De tentoonstelling is doordrongen van deze pulserende dynamiek en de artistieke en politieke wil om opnieuw te beginnen.

Natacha Carron